

TABEL COMPARATIV
Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

B. CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ

Nr. crt.	O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	Proiect modificare a Codului de procedură fiscală	Motivație
1.		Art. II - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:	
2.	Art. 67 - Stabilirea prin estimare a bazei de impunere (1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă. (2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi: a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4); b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.		

	(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. (4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.	1. La articolul 67, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal nu depun declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, organul fiscal stabilește prin estimare baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale la nivelul minim prevăzut la art. 296²² alin. (1) din Codul fiscal. Dispozițiile art. 83 alin. (4) sunt aplicabile în mod corespunzător.”	În prezent, legislația fiscală nu prevede la ce nivel se stabilește contribuția de asigurări sociale obligatorie în situația în care contribuabilii prevăzuți la 296²¹ alin. (1) lit. a)-e) din Codul fiscal nu depun declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii. Ca urmare, se propune stabilirea unei reguli speciale de estimare în cazul acestor contribuabili care au obligația de a depune declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii. Astfel, se propune ca regulă specială de estimare, estimarea pe baza venitului minim reglementat la art. 296²² din Codul fiscal, respectiv de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat (regula generală de estimare prevede folosirea de metode de estimare aprobate de președintele ANAF). În acest fel se asigură corelarea regulilor procedurale cu regulile din dreptul material (art. 296²¹ și 296²² din Codul fiscal).
3.	Art. 78¹. Registrul contribuabililor inactivi/reactivați (9) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (8) se face de către organul fiscal emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de	2. La articolul 78¹, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins: „(9) Înscrierea în registrul prevăzut la alin.(8) se face de către organul fiscal emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de	În prezent, art. 78¹ din Codul de procedură fiscală prevede un termen de 3 zile (de la comunicarea deciziei) în vederea înscrierii inactivității în registrul contribuabililor inactivi/

	inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării.	la data comunicării.”	reactivați. în practică s-a constatat că, în situația în care decizia de declarare în inactivitate se comunică prin poștă, confirmarea comunicării deciziei ajunge, în unele cazuri, după 3 zile de la data confirmării primirii de către contribuabil. Ca urmare, în scopul aplicării unitare a prevederilor legale de către organele fiscale și în vederea stabilirii unui termen obiectiv de înscriere în registru, raportat și la modalitățile de comunicare a actelor administrative fiscale, este necesară majorarea termenului de la 3 zile la 5 zile.
4.	Art. 109¹ - Reguli privind verificarea persoanelor fizice (1) Organul fiscal are dreptul de a efectua o verificare fiscală prealabilă documentară a ansamblului situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, în condițiile prezentului cod, care se aplică în mod corespunzător. (1¹) Competența de exercitare a verificării situației fiscale personale pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competență în efectuarea verificării persoanelor		

fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al țării.	(2) Prin situație fiscală personală se înțelege totalitatea drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a contribuabilului pe perioada verificată.	(3) Verificarea prevăzută la alin. (1) constă în compararea între, pe de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală a contribuabilului.	(4) Dacă organul fiscal constată o diferență semnificativă între, pe de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală, acesta continuă verificarea prevăzută la alin. (1) prin comunicarea avizului de verificare și stabilește baza impozabilă ajustată prin utilizarea metodelor indirecte prevăzute la alin. (6). Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate calculate în baza situației fiscale personale și veniturile declarate de contribuabili sau de plătorii de venit este o diferență mai mare de 10%, dar nu mai puțin de 50.000 lei.	(5) În situația în care organul fiscal constată diferențe semnificative conform alin. (4), acesta solicită contribuabilului prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, de documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea justificată a contribuabilului, cu	În prezent, Codul de procedură fiscală nu prevede obligația persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale de a depune o declarație de patrimoniu și de venituri. Ca urmare, în scopul clarificării situației fiscale personale este necesară instituirea obligației contribuabilului de a depune o declarație de patrimoniu și de venituri. De asemenea, este necesară stabilirea, prin ordin al ministrului finanțelor publice, a elementelor de patrimoniu și de venituri ce trebuie declarate de persoana supusă verificării ținând cont și de faptul că există categorii de venituri pentru care contribuabilul are deja obligația de a le declara. În această declarație urmează a fi incluse veniturile neimpozabile
3. La articolul 109¹, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (5¹) și (5²), cu următorul cuprins: „(5¹) Persoana supusă verificării are obligația de a depune o declarație de patrimoniu și venituri la solicitarea organului fiscal. În situația în care solicitarea are loc odată cu comunicarea avizului de verificare, declarația se depune în termenul prevăzut la alin.(5). În situația în care solicitarea are loc pe perioada verificării, declarația se depune în termen de 15 zile de la data comunicării solicitării. (5²) Elementele de patrimoniu și de venituri ce trebuie declarate de persoana supusă verificării precum și modelul declarației se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.”					

	acordul organului fiscal. (6) Metodele indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele: a) metoda sursei și cheltuirii fondului. Metoda constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării; b) metoda fluxurilor de trezorerie. Metoda constă în analiza conturilor bancare și a fluxurilor de numerar pentru a stabili mișcările de disponibilități bănești și asocierea acestora cu sursele de venit și utilizarea lor; c) metoda patrimoniului. Metoda constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unui contribuabil pe parcursul unui an fiscal. Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei. (7) Procedura de aplicare a metodelor indirecte prevăzute la alin. (6) se aprobă prin hotărâre a Guvernului. (8) Obligația de păstrare a secretului fiscal prevăzută la art. 11 se aplică funcționarilor publici implicați în procedura de verificare a situației fiscale personale.		(ex. donații, moșteniri care nu se declară la organul fiscal) precum și veniturile impozabile în regim de reținere la sursă.
5.	Art. 109² - Locul desfășurării verificării Verificarea se desfășoară la sediul organului fiscal sau, la cererea persoanei supuse verificării, la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență potrivit art. 106 alin. (3) din prezentul cod.	4. Articolul 109² se modifică și va avea următorul cuprins: „ARTICOLUL 109² Locul și durata desfășurării verificării (1) Verificarea se desfășoară la sediul organului fiscal sau, la cererea persoanei supuse verificării, la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență potrivit art.106 alin. (3).	În prezent, Codul de procedură fiscală nu conține un termen special privind durata efectuării verificării situației fiscale personale. În schimb, acest termen a fost stabilit expres ca fiind de 3 luni, prin HG nr. 248/2011 privind cont, în principal, de durata efectuării inspecției fiscale.

		(2) Durata efectuării verificării este stabilită de organul fiscal și nu poate fi mai mare de 6 luni, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate.”	Având în vedere că verificarea situației fiscale personale prin utilizarea metodelor indirecte reprezintă o activitate laborioasă, pe de o parte, iar pe de altă parte persoanele fizice (care nu desfășoară activități economice sau profesii libere) nu sunt obligate să păstreze documentele justificative privind veniturile sau cheltuielile, este necesară reglementarea unui termen special în ceea ce privește durata efectuării verificării situației fiscale personale (de 6 luni, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate) raportat și la practica europeană. (ex. în Franța termenul este de 12 luni iar în Marea Britanie termenul este nelimitat).
	Art. 141 - Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silit (10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.	5. La articolul 141, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins: „(10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul din care sunt finanțate instituțiile publice.”	În prezent, Codul de procedură fiscală prevede că instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea ANAF iar sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat. Având în vedere că la 1 februarie 2013 intră în vigoare Legea nr. 76/2012 care modifică Legea nr.
		6. La articolul 141, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu	

		următorul cuprins: „(10¹) Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executării privind venituri proprii, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau, după caz, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau bugetul local, după caz.”	188/2000 privind executorii judecătorești care, la art. 1 din Legea nr. 188/2000 exclude din sfera de competență a executorului judecătoresc titlurile executării privind venituri ale bugetului general consolidat, este necesară corelarea prevederilor din Codul de procedură fiscală cu noile dispoziții în materie de executare silită.
	Art. 148¹. Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție bancară (1) În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă contribuabilul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale contestate. Valabilitatea scrisorii de garanție bancară trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii. (2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară contestația este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) contribuabilul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația; b) contribuabilul nu depune o nouă scrisoare de garanție bancară;		În prezent, Codul de procedură fiscală nu prevede o excepție de la stingere a creanțelor fiscale pentru

	c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. (3) Scrisoarea de garanție bancară rămâne fără obiect în următoarele situații: a) contestația a fost admisă, în totalitate; b) instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.	7. La articolul 148¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²).”	care este suspendată executarea silită prin depunerea unei scrisori de garanție bancară. În acest context, aceste creanțe se pot stinge prin plată sau compensare, ceea ce are ca efect rămânerea fără obiect a scrisorii de garanție bancară și lipsirea de eficiență (pentru contribuabil) a acestui instrument juridic. Ca urmare este necesară instituirea unor reguli care să excepteze de la stingere creanțele în cauză.
	Art. 149 - Executarea silită a sumelor ce se cuvin debitorilor	8. La articolul 149, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins: „(9¹) În situația în care, la data comunicării adresei de înființare a popririi, terțul poprit nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu va datora în viitor asemenea sume în temeiul unor raporturi juridice existente, va înștiința despre acest fapt organul de executare în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi.”	În prezent, Codul de procedură fiscală nu reglementează un termen în care terțul poprit să înștiințeze organul de executare dacă nu datorează vreo sumă de bani debitorului. Ca urmare, pentru îmbunătățirea activității de colectare a creanțelor fiscale este necesară reglementarea unui asemenea termen.
	Art. 219 - Contravenții (1) Constituie contravenții următoarele fapte: (...) (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel: (...)	9. La articolul 219 alineatul (1), după litera r) se introduce o nouă literă, litera s), cu următorul cuprins: „(s) nerespectarea obligației prevăzută la art. 109¹ alin.(5¹).” 10. La articolul 219 alineatul (2), după litera h), se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins: „(i) cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin.(1) litera	Având în vedere instituirea obligației de depunere a declarației de patrimoniu și venituri este necesară reglementarea unei sancțiuni pentru nerespectarea obligației.

	s).”	
	Art. III - (1) Prevederile art. II pct. 8 sunt aplicabile popririilor înființate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. (2) Ordinul ministrului finanțelor publice prevăzut la art.II pct. 3, se emite în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. (...) Art. VI - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.	